

Gyimesi László

Koszorú készül

Gondolj a kerek évfordulókra,
 Illem tanít a kiérlelt csókra.
 Vízükör csillant hattyú-éneket,
 Vászonzuhuzatból bont ki éveket.
 Vitorlavászon, persze, műanyag,
 Hol időt őriz, hol ezüst halat,
 Hol kopott zenét, gitárra, dobra.

Mi gondom az évfordulókra?
 Ki dob csókot kihűlt habokba?
 A hattyú-ének búcsú, mint mindig,
 Őszbe oldódik, ahogyan illik,
 Feszül a vászon, hidd, hogy még repít,
 Az esti part, azt mondják, emberibb,
 Dob, gitár szolgál, ennyi a dolga.

Koszorú készül az évfordulónkra,
 Felszegett fejre, zöld sírhalomra?
 Hattyúk, sirályok, dob, gitár, zene,
 A meglelt partok emlékezete...
 Repül a nyár nyútt vászonzsárnyakon,
 Táncol a napfény bíbor boromon,
 Sokasodjék a téli ég gondja.

Medveárnyék

Böjti szél süvít.
 Ezek a végső fagyok;
 Ne bánd, ne örülj.

Csapong a tühó,
 A medveárnyék éber,
 Mancsában gyertya.

Csendbe-fagyott Nap,
 Kristálycsendélet,
 Vermelt dörmögés.

Jégvirág csenget,
 Leltárív zizeg,
 A tél rovancsra kész.